

enkelte ansattes forhold; det er det, vi tager stilling til. Vi skal puklen igennem de første 7 år, derefter kommer vi ind i en cyklus, hvor arbejdspladserne bliver set efter hvert tredje år, og noget mere effektivt kan man nok ikke forestille sig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren forsøger at tale udenom, for fru Pernille Falcon tager jo fat i lige præcis det, der kommer til at ske.

Kommuner og amter har et meget, meget lille budget, som er fastsat af regeringen, og hvis de overskrider det råderum, bliver de straffet. Kommuner og amter kan ikke bare hæve udgifterne, som f.eks. en privat virksomhed, kommuner og amter er nødt til at prioritere, og hvis de skal bruge flere penge på arbejdsmiljøområdet på grund af nogle påbud og undersøgelser osv., er de nødt til at skære ned på andre områder, fordi den lillebitte smule, der er sat af til vækst, ikke engang dækker den vækst, der sker som følge af befolkningssammensætningen osv. Det, regeringen lægger op til, er altså enten nedskæringer i det offentlige eller endnu elendigere arbejdsmiljø for de mange offentligt ansatte.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den bedste sikring af de ansattes arbejdsmiljø sker ved, at der kommer nogle ud og ser på den enkelte arbejdsplads, og i øvrigt har alle arbejdsgivere jo et ansvar for, at arbejdsmiljøet er sikkert og sundt. Det gælder for private arbejdsgivere, det gælder for offentlige arbejdsgivere, og det gælder under alle omstændigheder.

Kl. 17.40

Forslaget er ikke et spareforslag, men jeg indrømmer, at det er en ny måde at betragte arbejdsmiljøet på. Vi opererer ikke med bøder og afgifter og skatter og den slags ting, som man tidligere har ment var så effektive midler i arbejdsmiljøarbejdet. Næh, nu går vi rent faktisk ud og ser på arbejdspladserne. Er der noget at komme efter, kommer vi efter det, og er der ikke noget at komme efter, skal vi glæde os over det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Selvfølger er den bedste måde at få et godt arbejdsmiljø på, at alle arbejdspladser sørger for at

have et godt arbejdsmiljø. Det siger sig selv, og det er der ikke meget nyt i. Det, der er det afgørende, er, om der er nogle penge til at forbedre arbejdsmiljøet på de offentlige arbejdspladser, som i dag ofte har nogle meget elendige arbejdsvilkår for de ansatte. De skal løbe alt for hurtigt på grund af alle de liberaliseringer, de borgerlige gennem årene har råbt op om at der skulle ske.

Når man så samtidig med denne arbejdsmiljøreform pålægger yderligere byrder og fjerner de penge fra det offentlige, som skulle gå til arbejdsmiljøet, er resultatet, at enten bliver arbejdsmiljøet dårligere, indtil der en dag kommer påbud og straf osv., eller også skal der skæres ned andre steder inden for det offentlige for at sikre, at der er penge til arbejdsmiljøet. Resultatet er altså, at vi får dårligere forhold inden for det offentlige.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, der er jo ideologiske forskelle mellem Enhedslisten og regeringen, og det må vi jo tage til efterretning. Men det er altså at nære en sørgelig mistillid til de offentlige arbejdsgivere, når man mener, at de er særlig ondsindede og ikke ønsker et ordentligt arbejdsmiljø. Jeg kender masser af offentlige arbejdspladser, hvor man interesserer sig for dette spørgsmål, så jeg tror, et besøg ude på arbejdspladserne ville hjælpe lidt på fru Line Barfods opfattelse. Men hvorfor der skulle være forskel på en offentlig arbejdsplads og en privat arbejdsplads – det kan jeg ikke forstå!

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.